„Ó mily szép és mily gyönyörűséges, ha a
TESTVÉREK
egyetértésben élnek!" zsoltárok 133.1

A Hajdúböszörményi Bocskai téri Református Gyülekezet hírlevele
2012. szeptember-október

Október 31. A reformáció napja

Uram, újítsd meg egyházadat – és kezdd velem!
Uram, építsd egyházközségünket – és kezdd nálam!
Uram, áraszd békédet mindenhová a földön – és kezdd általam!
Uram, add szeretetedet és igazságodat az embereknek - és íme, eszközül elsőnek jelentkezem.

Teremtés hetét ünnepeltük október elején

Aggteleken jártunk

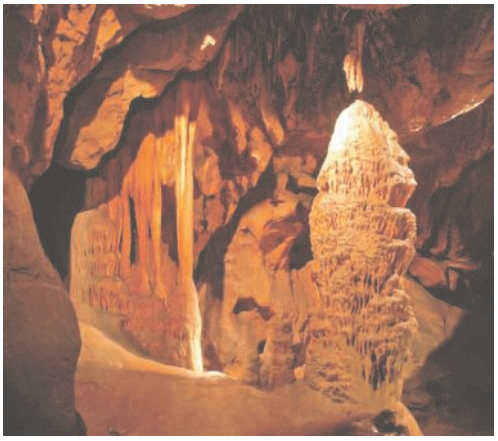

Kálvin János és a gyermekek

Immár több mint száz éve, hogy 1909-ben, Kálvin János születése 400-ik évfordulóján a genfi Egyetem és a Parc des Bastions kertjében ünnepélyesen felavatták a Reformáció Emlékművét (*Monument International de la Réformation*), amelyen Kálvin mellett, például Farel Vilmos, Knox János, Theodor Béza, valamint Bocskai István egészalakos szobra is látható. E hatalmas emlékmű Kálvin-alakja „kőszerű, rideg és apatikus" – vélekedett William J. Bouwsma, a genfi reformátor egyház-és társadalomformáló szolgálatának méltán híressé vált kutatója. S valóban, fellapozva a Kálvin János életét és munkásságát bemutató lexikon-szócikkeket és tanulmányokat, nehéz volna figyelmen kívül hagyni azokat a szélsőséges sztereotípiákat, amelyek a reformátort szürke és megkeseredett emberként jellemezték, aki Servét Mihály „elítélésével" bizonyította, hogy „Genf városának könyörtelen lelki zsarnoka volt."

Kálvin roppant gazdag írott hagyatékának, így prédikációinak, bibliamagyarázatainak és egyéb értekezéseinek vizsgálata, azonban világossá teszi, hogy a reformátor igenis kedves és melegszívű volt, amelyet mi sem bizonyít jobban, mint a kisgyermekekre vonatkozó megindító vallomásai. Kálvin ugyanis a következőképpen magyarázta Keresztelő János születésének történetét: „Istennek különös szándékából történt, hogy János a természet közönséges és szokásos rendje ellenére született. Ugyanez történt Izsáknál is, akiben Isten elhatározta, hogy ritka és emlékezetes jelét adja az ő kegyelmének. Erzsébet [János édesanyja] élete virágában meddő volt: az öregség, pedig még a termékeny asszonyok méhét is elzárja. A kettős akadályon tehát kétszeresen tűnik fel az isteni erő csodája, még pedig a végre, hogy az Úr mintegy az égből kinyújtott kézzel tegyen tanúságot arról, hogy a prófétát ő küldte" – írta a reformátor, majd így folytatta: „végre meghallgatásra talált Zakariás kérése, melyet régóta intézett már Istenhez. A gyermeket [...] a Szentírás nem utolsó helyre teszi az Isten áldásai között." Nem sokkal ezt követően pedig Kálvin így fejezte be igemagyarázatát: „Istennek a földi áldásai közt különös kegyelemmel említi fel a Szentírás azt, hogy Isten gyermekekre tart bennünket méltóknak. És méltán. Mert ha az ő áldása az állatok termékenysége, akkor mennyivel kiválóbb dolog az emberi nem szaporítása. [...] S nem is kicsi vagy közönséges megtiszteltetés az, hogy bár Isten az egyedüli atya, s csakis ő méltó arra, hogy atyának tartsák, e névben részesíti a föld fiait is. [...] a méh áldását az isteni szeretet legkiválóbb bizonyságai közé sorolják."

Kálvin a gyülekezet lelkipásztoraként és a genfi iskola (*Collège Rive*) tanáraként, nemcsak a kátéoktatásban, hanem az iskolai nevelésben is nagy szerepet vállalt. Minden bizonnyal a kisgyermekekkel ápolt bensőséges nevelői kapcsolatának köszönhető, hogy a reformátor, akinek sohasem adatott meg, hogy saját gyermeke legyen, gyakorta ezt mondogatta: „Talán nincs több ezer gyermekem a Krisztusban?!" — Ezzel Genf városának minden polgárára utalt.

Magyar Balázs Dávid
Vallástanár

Reformációhoz közeledve…

…egy könyvet olvasok. Egy amerikai lelkipásztor, John F. MacArthur írta. Címe: **A Mester terve szerinti gyülekezet**. Igaz, még csak a könyv elején tartok, de mélyen megdöbbentett az a tény, hogy hívő lelkipásztorok a világ túlsó oldalán, teljesen más emberek között végezve szolgálataikat, ugyanazokkal a nehézségekkel és problémákkal találkoznak, mint mi. Az pedig szintén elgondolkodtatott, és egyúttal erőt is ad számomra, hogy Isten Igéjének tanulmányozása által nagyon hasonló módon tanítják a rájuk bízott gyülekezeteket. Tulajdonképpen ez történt a középkorban is, amikor a német Luther Márton, a francia Kálvin János (hogy csak a két legismertebb reformátort említsem) a Szentírás tanulmányozása és Isten Igéjének komolyan vétele által felismerték, merre kell a keresztyénség szekerének rúdját fordítani.

495 évvel ezelőtt, 1517. október 31-én indult el elsöprő lendülettel a középkori katolikus egyház megújítását célul kitűző reformáció. Az már éppen nem a reformátorokon múlt, hogy az akkor egyházat nem tudták megújítani – ugyanis kizárták őket a katolikus egyházból – így mozgalmuk révén új, az evangélium szerint reformált egyházak jöttek létre. Kezdetben az evangélium szerint reformált egyházban nem vált élesen szét a lutheri és a kálvini irányzat, csak néhány évtizeddel később öltöttek ezek az irányzatok karakteresebb jelleget. Emiatt lehet sok régi templomi feliraton, vagy régi úrasztali edények feliratában olvasni a rövidítést: ev.ref. Ez tehát nem az „evangélikus, református” rövidítése, hanem az „evangélium szerint reformált” kifejezésnek.

Reformációhoz közeledve, és a fent említett könyvet olvasva, gondoltam arra, hogy ennek a nagyon értékes könyvnek néhány gondolatmenetét megosztom nagyra becsült olvasóimmal, a gyülekezetünkhöz szorosabban vagy lazábban kapcsolódókkal, mert hiszem azt, hogy a reformáció nem fejeződött be az 1500-as évek végén, hanem ma is tart, mert az egyháznak szüntelenül meg kell újulnia. Ecclesia semper reformanda – ahogy reformátor őseink latinul mondták. Isten Igéje alapján hiszem azt, hogy mind az Egyház egészének, mind a Magyarországi Református Egyháznak, mind pedig a mi gyülekezetünknek, a Bocskai téri Református Egyházközségnek újból és újból, folyamatosan meg kell újulnia egyedül Isten Igéjére alapozva, egyedül az igaz hit által, és egyedül Isten kegyelméből. Remélem, az alábbi szemelvény is sokaknak segíteni fog abban, hogy személyes életükben és Isten és a Gyülekezetünk iránti elköteleződésben meg tudjanak újulni.

Imádkozom azért, hogy mind többen mondják el őszintén azt, amit egykor Józsué mondott ki úgy, hogy kész volt akár egyedül is maradni döntésével: „De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!” (Józs. 24,15)

„Gyülekezetünkben sok olyan új ember van, akik nem értik, hogy mások mennyi időt, tehetséget, energiát és pénzt áldoztak a gyülekezet növekedése közben. Gyülekezetünk történetének kezdetén egy fiatal pár lemondott a nászútjáról, hogy adakozhasson. Ez csak az áldozathozatal egy példája a sok közül. Akik nem vettek részt a gyülekezet építésével járó küzdelemben, kis dolgokat is kritizálnak, ha azok nem úgy mennek, ahogy kellene. Vannak, akik túl sok időt töltenek apró-cseprő dolgokkal, miközben sokkal többet kellene törődniük Isten országával.

A közöny kritikához vezet. Könnyű eljutni arra a pontra, amikor mindent természetesnek veszünk, és minden kis hibát kritizálni kezdünk. Thomas Hardy angol író mondta, hogy van egy barátja, aki a leggyönyörűbb réten is azonnal fölfedez egy trágyadombot. Ne legyen ilyen szemléletünk.

Hálát adunk Istennek azért, hogy sok

(Folytatás a(z) 4. oldalon)

A ritka könyvek gyűjtője összefut egy férfival, aki elmondja neki, hogy épp most dobott ki egy régi, szakadt Bibliát, ami ősidők óta ott porosodott a családi ház padlásán.
- Valami Guten ... vagy kicsoda nyomtatta ki.
- Csak nem Gutenberg? - kérdezi a könyvgyűjtő elképedve.
- Hisz akkor maga a legritkább könyvek egyikét dobta a szemétbe! Egy Gutenberg bibliát a minap árvereztek el 4 millió dollárért!
- Na, hát az enyém egy centet sem ért volna - mondja nagy nyugodtan az ember. Valami Luther Márton ugyanis összefirkálta a széljegyzeteivel.

(Mi ne így bánjunk a reformáció örökségével!)

csodálatos emberrel ajándékozta meg a Grace gyülekezetet. Tudom azonban, hogy vannak olyanok is, akik csak akkor jönnek a gyülekezetbe, amikor éppen nincs más programjuk. Számukra a gyülekezet mellékes szerepet játszik. Ha hétvégén nem tudnak máshová menni, eljönnek a gyülekezetbe. Nem látják szükségét az elkötelezettségnek. Vannak, akik vasárnap estén-ként nem jönnek el. Azt tartják, hogy hetente egy igehirdetés elég. Ezeknek az embereknek hetente kétszáz prédikációt kellene tartani, hogy felrázza őket önelégültségükből! Kierkegaard szerint az emberek azt hiszik, hogy a lelkész színész, és ők a kritikusai. Nem tudják azonban, hogy ők a színészek, a lelkész pedig a súgó, aki a színfalak mögül emlékezteti őket elfelejtett szerepükre.

A keresztyének könnyen eljutnak arra a pontra, ahol azt várják, hogy valaki kiszolgálja őket. Csak akkor jelennek meg a gyülekezetben, ha úgy gondolják, hogy kapnak valamit. ...

Egy fiatal lelkésztől kaptam egy levelet, aki ott akarta hagyni a szolgálatot. Sorait olvasva majd megszakadt a szívem. Levele így szól:

»El szeretnék mondani Önnek valamit ... Meggyőződésem, hogy a gyülekezet vezetőségének a lehető legjobbnak kell lennie, nemcsak személyes lelki életükben, hanem példát kell mutatniuk azoknak, akiket vezetnek. Nem azt mondom, hogy a vezető tökéletes vagy emberfölötti ember legyen, hanem élő, növekedő kapcsolat kösse Urunkhoz. Hiszem, hogy ha a gyülekezet vezetői nem átadott életű, Uruknak és a gyülekezetnek elkötelezett keresztyének, akkor a követőik sem lesznek azok.

A probléma az, nagytiszteletű MacArthur úr, hogy választott tisztségviselőink kétharmada hetente csak egy alkalomra jön el. Nem mondom, hogy mindegyiküknek minden egyes alkalommal itt kellene lenniük, amikor nyitva állnak az ajtók, de hiszem, hogy a gyülekezet vezetőségének kétszeresen kell igyekeznie, hogy részt vehessen a szolgálatokon – kivéve az előre nem látott helyzeteket, a betegségeket és az üdülést -, ha másért nem, a hívők és a lelkipásztor biztatása végett. Rendkívül nehezen tudom elhinni, hogy a vezetők megfelelően el tudják látni teendőiket, ha nem töltenek elég időt az emberekkel, hogy megtudják tőlük, mi bántja vagy milyen félelmek gyötrik a gyülekezet tagjait. A vezetőségi üléseken azt tapasztalom, hogy az idő túlnyomó részét olyan dolgokkal töltjük, amelyeknek nem sok közük van az emberek igényeihez és fájdalmaihoz. Úgy vélem, hogy gyülekezetünk ezért jutott holtpontra, ami előrelépés helyett egyenlő a visszafejlődéssel. ...«

A levelet lelkipásztorok ezrei írhatták volna, mert az emberek általában természetesnek veszik mindazt a jót, amit Istentől kaptak. ...

ENGEDELMESSÉG

Az engedelmesség minden más tulajdonságnál fontosabb. Az engedelmes ember mindent megtesz, amit Isten mond. Nem alkuszik meg. Ha Isten mond valamit, akkor azt kell tenni – vitának pedig nincs helye. Fontos, hogy Isten Igéje éljen a szí-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

vünkben és a gondolkozásunkban, mert csak így fogjuk tudni, hogyan engedelmeskedjünk. Az engedelmesség elengedhetetlen előfeltétele minden helyes lelki tulajdonságnak. Ez az a mindenek fölött való tulajdonság, amely lehetővé teszi a többi erény kifejlődését. A viselkedés értelmetlen engedelmesség nélkül; a belső engedelmesség jobb az imádat bármilyen látható jelénél (1Sám 15:22). Sőt, az engedelmesség további helyes lelki tulajdonságokhoz vezet.

Sok más fontos oka is van annak, hogy engedelmes életet kell élnünk: így dicsőíthetjük Istent, kaphatunk áldásokat, tehetünk bizonyságot a hitetleneknek és mutathatunk példát más keresztyéneknek. Ha engedelmesek vagyunk, akkor ezzel lehetővé tesszük, hogy a Szentlélek betöltsön. Ha beteljesedünk Szentlélekkel, el tudjuk juttatni az evangéliumot a hitetlenekhez, és példát mutathatunk azoknak, akik figyelemmel kísérik életünket.

Jézus mondja a Lk 6:46-ban: „Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek, amit mondok?" Ha Jézus az életünk Ura, akkor meg kell tennünk, amit mond….

Ha keresztyének vagyunk, de nem alkalmazzuk Isten Igéjét az életünkben, mi is ilyen fásult idős emberek leszünk. Ötven éves korunk után nyugdíjba akarunk vonulni a hívő életben. »Sok éve járok gyülekezetbe, és nem akarok részt venni az evangelizálásban – fogjuk mondani. – Ezt a fajta munkát inkább meghagyom a fiataloknak.« Nézzük meg, kik voltak Izráel vezetői az Ószövetségben. Sok idős ember volt köztük! Az őskeresztyén egyház ereje az érett szentekben rejlett. Ma az egyház a fiatalokból meríti erejét. Szükségünk van a fiatalok energiájára, de szükségünk van arra az erőre is, amelyre az idősebb hívők tettek szert hosszú, engedelmes életük révén. Az idősebb hívő álljon készen arra, hogy az évek során összegyűlt erő a felhők közé emeli! Sok hívő azonban nem alkalmazza, amit az évek során hall, ezért nem is változik az életük. Talán nagyon sok lelki igazságot ismernek, de hiányzik belőlük az erő. Nem szeretném, ha velem is ez történne. Lehet, hogy sokan azért hagyják abba végül Krisztus szolgálatát, mert megengedik maguknak, hogy hallják a Bibliát, de ne alkalmazzák.

Határozzuk el szilárdan, hogy engedelmeskedünk Isten Igéjének. Ha a Szentlélek megtanít egy igazságra, alkalmazzuk a gyakorlatban. Amikor egy bűnre világít rá, ne mondjuk, hogy milyen jó lett volna, ha X. Y. hallja ezt a prédikációt – alkalmazzuk magunkra az igehirdetést. Ha Krisztusnak engedelmeskedünk, érettebb keresztyénekké válunk, és Isten jobban fel tud használni." (Idézetek a könyv 26-29. és 41-45. oldaláról)

Közreadta: Loment Péter lelkipásztor

Viszontlátogatás

Jézus szavai jutnak az eszembe: Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát." (Mt. 18,10)

Október 18-án imaköröseinkkel az Értelmi Fogyatékosok Napközi Otthonában (ÉNO) jártunk. Látogatásunkkal viszonoztuk azt, amikor tavasszal az ÉNO-sok jártak nálunk. Nagy örömmel készítgettük számukra apró őszi ajándékainkat. Már jó ismerősként köszöntöttük egymást a fiatalokkal és az ott dolgozó munkatársakkal.

Szíveslátásukat azzal fejezték ki, hogy általuk sütött pogácsával kínáltak minket, és vidám őszi vetélkedővel tették hangulatossá a délutánt.

Beszéltek mindennapjaikról, megmutatták hímzéseiket, szőtteseiket, és nádból font munkáikat. Így kicsit részeivé válhattunk mindennapjaiknak.

Jó volt ott lenni náluk azon a délután!

Lomentné Szopkó Tünde lelkész

Látogatás a Debreceni Református Kollégiumban és a Nagytemplomban

Október 1-én napsütéses délutáni napon Debrecenbe látogattunk. Lomentné Szopkó Tünde tiszteletes asszony vezetésével tizenketten vettünk részt. Első utunk a Református Kollégiumba vezetett. Idegenvezetőnktől sok információt tudtunk meg. 1538-ban a Református Egyház vette át a Kollégiumot. 1564-ben leégett az épület. A mai épület felállítását 1803-ban kezdték meg Péchy Mihály tervei alapján. A főépületben Iskolatörténeti és Egyházművészeti kiállítást néztük meg, majd az Oratóriumot (a Kollégium imaterme) és a Nagykönyvtárat jártuk be.

Megtudtuk, hogy a Kollégium falai között, az Oratóriumban tartotta a magyar országgyűlés képviselőháza üléseit 1849. január 9-étől 1849. május 31-éig. Szintén itt - az Oratórium falai közt - alakult meg 1944. december 21-én az ideiglenes nemzetgyűlés, és itt fektették le az új, demokratikus Magyarország alapjait.

Ezt követően utunk a Nagytemplomba vezetett. A középkorban a Szent András Templom állt a mostani Nagytemplom helyén. A mai Nagytemplomot a 19. század elején építették. A templom főbejáratánál látható a Kossuth-szék. Ebben a székben ült Kossuth Lajos 1849. április 14-én. A padokban helyet foglalva megcsodáltuk az Úrasztalát, a szószéket és a templom két orgonáját. A karzaton megnéztük a szentföldi festményeket és a bibliai helyszíneket ábrázoló maketteket is.

Egy rövid belvárosi séta után élményekben gazdagodva tértünk haza.

Nagy Zsigmondné

Kirándulás az imakörrel

Gyülekezetünk imakörös tagjai október 1-én Tiszteletes asszonyunk vezetésével ellátogatott a Debreceni Református Múzeumba, és a Nagy Templomba.

Megismerhettük az idegenvezető elmondása alapján az első eredeti templom történelmét, festményen és maketten ábrázolva. Ez a templom leégett és itt épült fel ezen a helyen a Nagy Templom. Báthory is nagyban hozzájárult az építési költségekhez.

A debreceni címert több európai református gyülekezet is jelképként használja. Beültünk a régi iskolapadokba is, a táblán a felírat: "Imádkozzál és dolgozzál!" Az ásványgyűjtemény is nagyon szép. Falitábla őrzi egykori híres diákok nevét: Fazekas Mihály, Ady Endre, Csokonai Vitéz Mihály, stb. Csokonai emlékszoba is van a költő tiszteletére berendezve. Voltunk a hatalmas könyvtárban, ahol sok értékes, egyedi Bibliát, díszes kötésű könyveket, értékes iratokat és gyönyörű festményeket láthattunk.

Az Oratórium teremben megtekinthettük az első országgyűlés híres minisztereinek a helyét, kis táblára voltak írva a nevük, ahol ültek. Kossuth Lajos helyére be is ültünk. Makkai Sándorra emlékezve rendeztek be egy fél könyvtárszobát cikkeiből, festményeiből, élettörténetéből, és még az öreg írógépét is láthattuk.

Utána átmentünk a Nagytemplomba. Hatal-

(Folytatás a(z) 7. oldalon)

mas méretével, hét emelet magas belső terével, a 2500 férőhellyel, és a csodaszép szószékkel tiszteletet ébreszt mindnyájunkban. Megismertük áldásos munkájukat, több csoport működik korosztálynak megfelelően, vasárnaponként három Istentisztelet van. A makett kiállítás több szinten helyezkedik el, lenyűgöző a látvány. Jeruzsálem városa,

a Golgotahegy, a Babiloni templom, Salamon király temploma....
Köszönöm, hogy részt vehettem ezen a látogatáson.
Útjaidat Uram ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. (Zsolt. 25,4).

Varga Gáborné

Miskolcon és Aggteleken jártunk

A Reformáció napján, október 31-én reggel keltünk útra, hogy Észak-Magyarország két nevezetességét megtekinthessük.

Először Miskolcra mentünk, ahol a Tetemvári Református Gyülekezet templomát, a híres Deszkatemplomot kerestük meg. A jó részt fából készült templom őse sokáig ravatalozóként szolgált, majd a hívek önálló gyülekezetet alapítottak és templommá építették át a ravatalozót. Az első templom 1637-ben már állt ezen a helyen. A fából épült templomot az idők során többször át kellett építeni.

A legutóbbi újjáépítés egy szomorú eseményhez lehet kötni. 1997. december 3-án éjjel a templomot felgyújtották. A tragédiát követően rendkívüli hazai és nemzetközi összefogással gyűlt össze az újjáépítéshez szükséges pénz. Így 11 hónap alatt készült el a Deszkatemplom újjáépítése az eredeti mintájára. Ez a templom szép példája annak, hogy Isten dicsőségére milyen szépséget tud alkotni az ember.

Október végi utunkat az ebéd elfogyasztása után az Aggteleki Cseppkőbarlang felé vettük, és természetesen nemcsak kívülről néztük meg a barlangot.

A rövidtúrát végigjárva megnéztük Teremtő Istenünk föld alatti csodáit: a cseppköveket. A nagy földalatti hangversenyteremben 24 fős csoportunk énekkel dicsérte Istent.

Loment Péter lelkész

A baba-mama kör

Gyülekezetünkben több kisebb nagyobb csoport működik heti, két heti esetleg havi rendszerességgel. Ezekre azért van szükség, hogy ki-ki élethelyzetéből, neméből, korából fakadóan megtalálja helyét a nagy gyülekezeten belül, egy szűkebb testvéri közösségben is. Itt jobban meg lehet nyílni, rájöhetünk, hogy más is küzd hasonló problémával, mint mi. Az Úristen e kis közösségeken keresztül talán jobban meg tudja szólítani a sokszor magányos, gondokkal, kérdésekkel küzdő embereket. Ezeken az alkalmakon egymás által is tanít minket Isten, illetve együtt örvendezhetünk végtelen kegyelmének.

Szeptember 27-én 10 óra körül ott várakoztam a Gyülekezeti házban, amikor egy kedves, okos 2 év körüli fiatalember, Nagy Zalán lelkesen jött befelé (míg anyukája a kerékpárral foglalatoskodott) és Réka barátnőjét kereste, lám milyen otthonosan mozgott már e kis gyermek is a kör tagjaként.

Percekkel később a gyerekek Tacsiné Erzsike és Vargáné Marika társaságában játszottak, beszélgettek, míg az anyukák Lomentné Tünde lelkésznőnk vezetésével a „Tüzed Uram Jézus" kezdetű énekkel adtak hálát Istennek, hogy egészségben együtt lehetünk. Majd arra a kérdésre keresték a választ, hogy mi is a célja ennek a körnek?

Tapasztalatok megosztása, összetartozás, tanácsok, kikapcsolódás - hangzottak a válaszok az anyukáktól, Mátyusné Szabó Adrienntől, aki 3 hónapos Zsófia lányát ringatta közben a babakocsiban, Pongorné Tacsi Erzsébettől, aki 10 hónapos Boldizsár fiacskájával jött, illetve Nagyné Kocsis Gabriellától, akinek Zalán nevű gyermeke a másik szobában építette meg a jövő utasszállító gépének prototípusát.

Továbbá leszögeztük azt is, hogy a gyermekekért vagyunk itt, értük imádkozunk, fontos, hogy otthont találjunk Isten népe között.

A Tiszteletes asszony rávilágított arra is, hogy a gyermekeknek ez az első gyülekezeti közösségük, valamint itt is lehetőség van a szolgálatok vállalására. A keresztelést követően folyamatos kapcsolat alakulhat ki a család és a gyülekezet között, mely egy hídhoz hasonlatos.

Megerősített mindannyiunkat a Pál Filippibeliekhez írott levelének 4. rész 6-7. versből az ige: „Semmiért ne aggódjatok." Erős kapaszkodót jelent ez, bátorítást ad nem csak az anyukáknak, de a nagypapáknak is.

Könyvajánlóban a Fern Nichols: Minden gyermeknek szüksége van imádkozó édesanyára című könyv került terítékre, mely alapja lesz a következő baba-mama kör témájának.

Aktuális hírek, megoldásra váró helyzetek, imatémák , múlt és jelen örömei, tanulságai kerültek szóba valamennyiünk épülésére, tanulságára.

Nagyon meglepődtem, milyen gyorsan elszaladt két óra, és még kérdéseket sem tettem fel, a finoman gőzölgő teámat sem ittam meg. Sajnos Adrienn már elment kisbabáját megetetni, így ő már nem vehetett részt villáminterjúban.

Pontosan mikor is jött létre ez a kör? - néztem egyszerre mindenkire.

Lomentné Tünde kezdi a válaszadást: - Ez a második évadunk.

Majd Nagyné Gabica a pontos dátumot vágja rá nagy meglepetésemre: - 2010. március 8-án volt az első alkalom - neveti.

A létszám változó, hol többen, hol kevesebben jönnek. Kismamák , kis gyermekkel, vagy anélkül, például Rózsa Marika is járt régebben. Czifráné Tóth Zsuzsa is színesítette e kört, Kulcsárné Edina is részt

(Folytatás a(z) 9. oldalon)

vett az alkalmakon.

Azon gondolkodom, hogy kinek fontosabb ez a bő két óra kikapcsolódás a babának vagy a mamának?

- A mamának! - mondják szinte gondolkozás nélkül az anyukák.

Volt-e olyanra példa, hogy egy anyuka nagyon magányosnak érezte magát és ez a közösség segítette át a nehéz időszakon?

- Igen, volt rá példa - emlékszik vissza Tünde lelkésznőnk - Nagy öröm volt, hogy segíthettünk neki. Sőt nemcsak anyuka érezheti e közösségnek a szükségét, hanem olyan valaki is, aki lelki problémával küzdve, munkahelyi tapasztalatait kihasználva kapcsolódik be a csoportba, és itt megerősödik.

Milyen programok szoktak lenni? Meghívott vendégek voltak-e már?

- Vendégeink között szerepelt, védőnő, gyermekpszichológus. Kézműves tevékenység is hozta már izgalomba a résztvevőket, a receptcsere is jó mulatságnak ígérkezett, természetesen a könyvajánló is fontos része a körnek, filmnézéssel is szélesítették ismereteiket. Peregtek a válaszok, csak győzzem leírni.

Ezután bementünk a játszószobába, ahol épp azt újságolta Zalánka édesanyjának lelkesen, hogy a tyúkok megeszik a tojást, mivel meghallotta, hogy Erzsike és Marika e bosszantó dolgot beszélték, sajnos magam is e szomorú ténynek áldozata vagyok, ezért figyeltem fel, hátha megtudom, mit lehet tenni ellene.

Milyen érzés kisgyermekekkel játszani? A pesztrálkodás mennyire áll közel a szívükhöz?

Tacsiné Erzsike kezdi: - Igaz a tavalyi év kimaradt, de mindig szívesen jövök, nem megterhelő, aranyosak a gyerekek.

Volt olyan is, hogy több gyerekre voltunk ketten vigyázók, de olyan is, hogy többen voltunk mi felnőttek, mint a gyerekek.- neveti.

Vargáné Marika folytatja: - Mivel dajka voltam az óvodában, így nekem ez természetes, nagyon hálásak, szórakoztató játszani velük, jövök, ha tehetem.

Szinte egyszerre mondják: - Öröm volt berendezni is ezt a játékszobát!

Végül Zalán fiatalurat kérdezem meg pakolás közben: - Mit építettél? Mit játszottál?

- Vonatot.- majd kis idő múlva hozzá teszi - Dobozos játékot.

Határozott egyéniség állapítom meg magamban, a jövőben az építési bizottságban biztosan kamatoztatná találékonyságát, rátermettségét.

Ne félj te kicsiny nyáj, mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot. Lukács 12. 32.

Rózsáné Szilvi

Gyermekoldal

Kedves Gyerekek!

Október első hetében együtt emlékeztünk arra, hogy Isten milyen szép világot teremtett nekünk. Idén az állatok különleges képességeire, az állatvilág színességére fordítottuk a figyelmünket a reggeli áhítatokon. A címlapunkon található fotó is akkor készült. Nem is gondoltuk, hogy Jézus a beszédeiben csaknem harminc különböző fajta állat nevét említette meg. Iskolásaink feladata volt, hogy az evangélium sorai közt megbújó állatokból minél többet megtaláljanak. Akár szüleik segítségével is dolgozhattak. Ebben a versenyben **Forgács Balázs 5.a osztályos és Debreczeni Dorina 4.a** osztályos tanulók voltak a legszemfülesebbek.

A Jézus által említett állatok közül ide is elrejtettünk néhányat. Egészítsd ki a nevüket és kösd össze az igehelyekkel! Kérd szüleid segítségét, ha még nehezen megy a tájékozódás a Bibliában!

Lomentné Tünde néni

K . . Y .	Mt.19,24
. . Ú . . O .	Lk.15,16
. I . . R .	Mt.24,28
. A . K . . E . . Ű	Mt.7,10
M . . Y	Mt.6,20
.K . . P . Ó	Lk. 10,19
D . . Z . .	Mt.23,24
T. . E	Mt.12,34

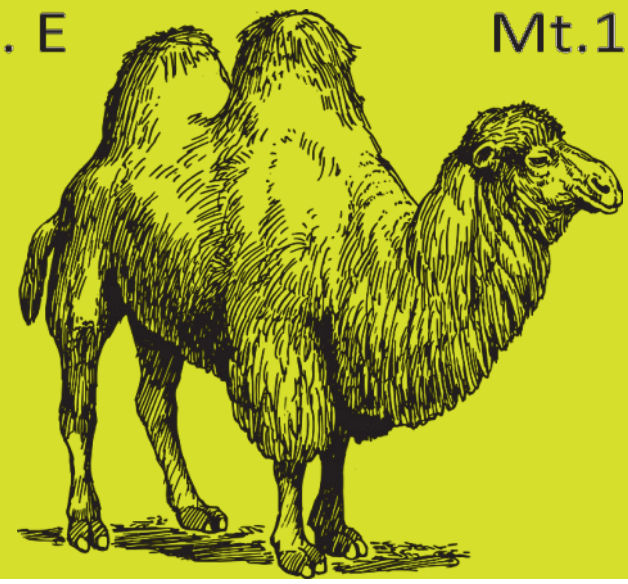

Hittan és angol

A *Rendhagyó angolórák* sorozat szeptemberi vendége Tiia Hartikainen, finn egyetemi hallgató volt. Tiia mesélt nekünk hazája növény- és állatvilágáról, finn sportolókról, a diákéletről és a jellegzetes finn ételekről. A bátrabbak meg is kóstolták a *salmiakki* nevű sós cukorkát. Az előadás után Tiiával tovább beszélgettünk.

- Tiia, mikor érkeztél Hajdúböszörménybe?

- A szüleimmel többször jártam már Magyarországon, a nagynénémnek van egy nyaralója Tokajban. Megtetszett az ország és az emberek. Amikor Erasmus ösztöndíjra jelentkeztem, úgy döntöttem, a Debreceni Egyetemen szeretnék egy fél évet eltölteni. Szociálpedagógiát tanulok, szeretném megismerni a magyarországi szociális intézményeket. Nagyon örülök, hogy megnézhettem egy általános iskolát, és találkozhattam a gyerekekkel.

- A magyar iskolákban előtérbe kerül a hittan oktatása. Nálatok vannak iskolai hittanórák?

- Igen, hittan minden iskolában van. A finnek többsége lutheránus, a szülők lutheránus hittanra viszik a gyermekeiket. Az iskolák megszervezik a más vallásúak (ortodox, muzulmán stb.) hitoktatását is. A nem hívő családból származó gyerekek is tanulnak alapvető ismereteket a hitről és a vallásokról. Megfigyelhető, hogy a szülők szívesen küldik gyermekeiket egyházi iskolába.

- Az iskolai életben hogyan van jelen a hitéletre nevelés?

- Az elsősöket a lelkész megáldja, sikeres iskolai pályafutást kíván nekik. A végzősök, a nyolcadikosok konfirmációval zárják alapfokú tanulmányaikat. Finnországban ez családi hagyomány, a konfirmáció az első lépés a felnőtt élethez. Nyáron a gyerekek egyházi táborokban vehetnek részt, később csoportvezetőként térhetnek vissza.

- Köztudott, hogy a finnek nagyon jól beszélnek angolul. Mikor kezditek a nyelvtanulást?

- Finnországban a finn mellett a svéd is hivatalos nyelv, ezt második osztálytól tanuljuk. Harmadikban kezdünk angolórákra járni, ahol eleinte játékosan, majd egyre komolyabban tanulunk. A középiskolások németet, oroszt vagy spanyolt is tanulnak. Az angol nálunk nem csupán tantárgy, hanem a mindennapi élet része. A filmeket nem szinkronizálják, így eredetiben, esetleg feliratozva nézünk filmeket. Sokat segít az Internet is. Finnországban nagyok a távolságok, ezért sokan az interneten szereznek barátokat. Egyszerűen muszáj megértetni magukat és megérteni a többieket. Nemrég olvastam egy tanulmányban, hogy a fiúk az internetes játékokból rengeteget tanulnak, és a játék további tanulásra ösztönzi őket.

- Köszönöm a beszélgetést és érezd jól magad városunkban!

Dr Nemes Magdolna

Tanévnyitó

Ötvenhét kis elsős nyitotta meg a 2012/2013-as tanévet szeptember 2-án a Baltazár Dezső Református Általános Iskolában. Nagy izgalommal készültek a tanévnyitó Istentiszteletre, ahol dallal, versekkel mutatkoztak be diáktársaiknak, tanáraiknak, valamint a gyülekezetnek, és adtak hálát azért, hogy iskolás éveiket ebben a közösségben kezdhetik meg.

Iskolai csendesnap szeptemberben

Az alkalom közös imádsággal vette kezdetét a Bocskai téri Templomban.

Az imádság után Mészáros Barna, a debreceni Büntetés-végrehajtási Intézet lelkészének előadását hallgathattuk meg.

„A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság.”(1 Kor 15,33)

(Folytatás a(z) 13. oldalon)

A tiszteletes úr felhívta tanulóink figyelmét arra, hogy 2013 januárjától a büntethetőség alsó korhatára 12 év lesz. Megértette velük, mi számít bűncselekménynek (például az utcán talált mobiltelefon megtartása, vagy az utcai szemetes felrúgása is már az), és figyelmeztette a gyerekeket, hogy az alkohol, a kábítószer és a rossz társaság bűnbe sodorhatja őket.

Az előadást a váci börtön egyik fogvatartottjának bizonyságtétele, a sivár börtönéletről, valamint a börtönmissziókról készített fényképek vetítése tette még érdekesebbé.

A program végére diákjaink rádöbbentek, hogy börtönélet gyermekkorban is létezik, elég egy apró botlás, és amiről azt hitték távol áll tőlük, valósággá válhat.

A csendesnapot közös éneklés és ima zárta.

„Uram, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen.” (Zsolt. 27,11)

Baloghné Németh Anita

Az aradi vértanúkra emlékeztünk

„Európa csendes, újra csendes,
Elzúgtak forradalmai…”

163 éve, 1849. október 6-án történt, hogy a világosi fegyverletételt követően a honvéd hadsereg tizenhárom tábornokát Aradon, Batthyány Lajos miniszterelnököt pedig Pesten kivégezték.

A vértanúk emléke előtt tisztelgett 2012. október 05-én pénteken a 7/a és 7/b osztály. A gyerekek emlékműsorukban felidézték a történelmi eseményeket, a tábornokok életútját és a kivégzés előtti utolsó pillanatokat.

Nagyon meghatóak voltak a búcsúlevelekből felolvasott érzések, gondolatok, melyekben ezek a hős férjek és családapák végső búcsút vettek szeretteiktől.

A műsort versek, képek és festmények is színesítették.

Reméljük, minden emlékező átérezte a fájdalmat és gyászt, hiszen ezek a mártírok életüket áldozták a hazáért és a szabadságért. Az utókor tisztelettel és megbecsüléssel gondol rájuk.

„Emlékük szép, büszke, ragyogó glóriás!” – írja ezt Petri Artúr költő.

Borosné Kiss Szilvia és Süvöltős Marianna

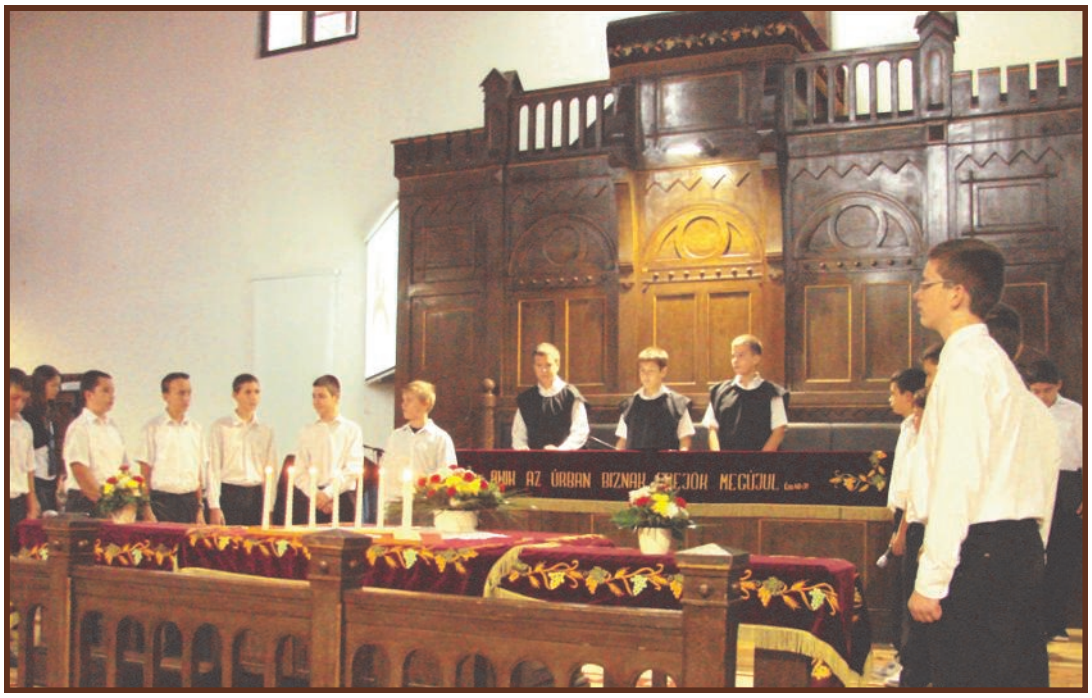

„Megvan az ideje a gyásznak”

- olvassuk a Szentírásban, a Prédikátor könyvében (Préd. 3,4).

Veszteségek... Mindannyian hordozzuk őket. Ki mélyebbeket, ki kevésbé mélyeket, ki többet, ki kevesebbet. Valaki csak felnőtt fejjel találkozik velük, valaki már gyerekként átéli őket. Sokféle módon találkozunk velük. Egy költözés, egy munkahely elveszítése, a családunkban történt változás során. De veszteségként élhetjük meg, ha új iskolába kerülünk, megromlik az egészségi állapotunk, valaki távol kerül tőlünk egy időre. A legmélyebb veszteségünk pedig az, ha valamelyik közeli hozzátartozónkat ragad el a halál mellőlünk.

Életünk vásznát sokféle veszteség hasítja be. A zsidók ősi idők óta úgy fejezik ki gyászukat, hogy megszaggatják ruhájuk szegélyét. Ezzel jelzik a környezetük számára, hogy fájdalmuk van, a lelkük sérülékenyebb, és bánjanak velük kíméletesebben. Nálunk ennek megfelelője a fekete ruha. A megszaggatott vászon jelképéből indult ki dr. Bodó Sára a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Gyakorlati teológiai Tanszékének vezetője, amikor október 16-án iskolánk pedagógusainak csendesnapján vendégünk volt. Előadása a gyermekek lelki gondozásáról szólt, különösen is arról, hogy veszteségeik közt milyen segítséget tudunk adni nekik. Hangsúlyozta a gyászrítusok fontosságát. A mai ember életéből kikopóban vannak a gyászrítusok, szeretne gyorsan átlépni veszteségein, hamar túl lenni a feldolgozás idején. Ezért fontos lenne ezeket a rítusokat újra tanulni és gyerekeinkkel megtanítani. Sokat segíthetnénk egymásnak és gyermekeinknek saját történetünkkel, feldolgozott gyászunkkal. Az előadásban kidomborodott az az üzenet, hogy minden veszteségben van valami örökség, amit nyereségként a kapcsolatból tovább vihetünk. A gyász egy folyamat, amelynek során az elengedésen és visszataláláson át ezt az örökséget nyerjük meg.

A csendesnap témája mélyen megérintett és elgondolkodtatott minket, de egyben praktikus tanácsokat is adott mindennapi szolgálatainkhoz.

Lomentné Szopkó Tünde lelkész

Gyülekezeti ebéd = jó közösség

Szeptember elején ismét iskolánk étkezőjébe vártuk az istentisztelet után gyülekezetünk apraját-nagyját. Jézus Krisztus adott példát követőinek arra, hogy az egymáshoz tartozást legjobban az asztalközösségben élhetik meg.

Ezen a napon újból jó volt felismerni, hogy Jézusnak bizony ebben is igaza volt. Az istentiszteleten együtt voltunk, és a Szentlélek által gazdagodtunk lélekben, növekedhettünk hitünkben. Majd a terített asztal mellett beszélgettünk egymással gyerekek, fiatalok és idősek csaknem nyolcvanan.

Erről a közösen eltöltött néhány óráról az alábbi képek is ékesen beszélnek. Bízom abban, hogy legközelebb a kedves Olvasó is velünk tart.

Hogy mikor lesz a következő gyülekezeti ebéd? Az még most meglepetés, de azt megígérem, hogy az előtte levő istentiszteleteken időben tudatni fogjuk.

Loment Péter lelkész

Híreink

Kérjük gyülekezetünk tagjait, és mindazokat, akik szívesen támogatják gyülekezetünk munkáját, hogy az évi **egyházfenntartói járulék befizetésével** is segítsék szolgálatainkat**.**

Bibliai rajzpályázat gyerekeknek! A Hajdúvidéki Református Egyházmegye rajzpályázatot hirdet általános iskolás korosztály számára. Olyan A3 vagy A4 méretű bibliai témájú rajzokat várnak, amelyek még nem voltak zsűrizve. A szabadon választott technikával elkészült rajzok hátoldalára írjátok rá neveteket, gyülekezeteteket és osztályotokat. A rajzokat juttassátok el **november 15-ig** a Lelkészi Hivatalba (Újvárosi u. 1.) vagy adjátok oda hitoktatóitoknak. A pályázat eredményéről december 1. után értesítjük a díjazottakat.

December 2-án 15 órától adventi délutánt szervezünk a gyülekezet kicsinyeinek és nagyjainak. Várjuk azoknak a jelentkezését, akik kézműves foglalkozás vezetésével vagy más ötletes programmal szeretnének szolgálni ezen a délutánon!

Október elején indítottuk **Bibliaiskolai** csoportunkat. Ha szeretné jobban megismerni a hitünk és életünk alapját adó Szentírást, még van lehetősége bekapcsolódni a csoportba. Találkozunk **keddenként 18 órától a Református Iskolában**.

A város főterének felújítása mellett gyülekezeti programjaink, istentiszteleteink és bibliaóráink folyamatosan látogathatók.

Önkéntest keresünk gyülekezeti kirándulások megszervezésére. Várjuk azok jelentkezését, akik évi 2-3 alkalommal készek és képesek önállóan megszervezni gyülekezeti kirándulásokat.

Önkéntest keresünk zenei szolgálatra. Várjuk azok jelentkezését, akik tudnak valamilyen hangszeren játszani, és szívesen bekapcsolódnának gyülekezetünk zenei életébe.

Önkéntest keresünk újsághoz rovatvezetőnek, aki szívesen ír könyv–, illetve honlapajánlókat kéthavonta megjelenő Testvérek újságba.

Jelentkezz Te is Önkéntesnek!
Szükségünk van Rád!

Lapzárta: december 10.

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelkipásztor. Szerkesztők: Barakné Horváth Eszter és Loment Péter . Lektorálás: Gyulai Edit. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Bizonyságtételeket, írásokat a bocskaiteri.ujsag@gmail.com e-mail címre várjuk.

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.
Tel./Fax: (52) 229-998 vagy (52) 561-998
E-levél: bocskaiteri.egyhaz@gmail.com
http://www.bocskaiter.hu